

LEDČICKÉ NOVINY



VI. ročník, červenec 2004

Slovo starostky

Vážení a milí spoluobčané,

už po čtyřicáté vítám možnost oslovit vás všechny v úvodu našeho čtvrtletníku – Ledčických novin. Mrzí mě, že zatímco obec z peněz nás všech vynakládá prostředky na zlepšení prostředí, úklid a odvoz odpadů, není výjimkou, že se setkáváme s vandalismem – poškozováním zeleně, nedodržováním běžných zásad slušných lidí, jako je odhození papíru do odpadkového koše. Velkou hlavu si s tím nedělají děti, ale ani dospělí. V poslední době také někteří obyvatelé naší vesnice „uklízají“ svůj nebo domovní odpad do polních cest i jinam. Přitom stejnou vzdálenost a energii mohou vynaložit směrem do sběrného dvora. Pokud se situace nebude zlepšovat, obec přistoupí k sankcím vyplývajícím ze zákona.

Naopak mám radost ze zvyšující se aktivity ledčické mládeže, kterou prokázala při organizování sportovních turnajů, brigádách, při kulturních akcích jako byly čarodějnice, staročeské máje či nedávné dětské odpoledne.

Těší mě také, že s jarem Ledčice zkrásněly. Bylo vysázeno tisíc keřů a několik stromků, nově upravujeme parčík u památníku padlým z I. světové války a současně dokončujeme přílehlý chodník k základní škole. Pravidelně jsou sekány a udržovány travnaté části obce, průběžně čistíme vodoteče. Mnozí z vás zlepšují vzhled svých domů a předzahrádek. I tím dáváte najevo, že vám na své obci záleží. Sporné ale bývá vysazování stromů a keřů na veřejných prostranstvích, které do venkovské krajiny nepatří. Než z vlastní iniciativy vysadíte borovici, smrk, či jiné dřeviny, přijďte se raději poradit na OÚ. Rádi vám nějaký vhodný keř nebo stromek dáme.

Touto cestou bych ráda poděkovala dětem z mateřské a základní školy za jejich celoroční pilný sběr PET lahví, kartonových krabic a papíru. Zasloužená odměna je neminula. Už tradičně byly oceněny v poslední den školního roku.

Chtěla bych vám všem též připomenout, že Ledčice mají nové pěkné pohlednice, které si můžete zakoupit v kanceláři obecního úřadu.

Věřím, že i dnešní číslo Ledčických novin vám poskytne nové informace a že se opět dozvíte něco zajímavého z historie i současného dění u nás. Chtěla bych vás požádat o podněty, které by vedly ke zlepšení tohoto zpravodaje. Se svými případnými náměty, námitkami a připomínkami se můžete obrátit přímo na mne, na kohokoliv ze členů zastupitelstva, nebo doručit na obecní úřad. Přeji vám bezpečnou, slunečnou a klidnou dovolenou. Dětem pak ty nejkrásnější a nejveselejší prázdniny. Na dobrou spolupráci se těším

Jiřina Michovská





Ohlasy



Perličky



Zajímavosti



Píše nám pan Miroslav Sígľ

„Vždycky, když obdržím Ledčické novinky, jsem velmi potěšen tím, jak se Vaše malá podřipská vesnička má čile k světu, s jakou úctou přistupujete k její historii, jak si dokážete vážit svých spoluobčanů a jak si naopak tito spoluobčané dokáží vážit své obce. A to není v dnešní společnosti málo. Děkuji Vám proto za ty hřejivé pocity, které ve mně probouzejí stránky Vašich Ledčických novinek a umím si představit, že jsou spojeny s obětavostí a láskou, bez nichž se taková činnost opravdu nedá provozovat. V mírně pozměněné formě bych v této souvislosti rád citoval slova amerického prezidenta J.F. Kennedyho, která jsem použil ve své knížce Osobnosti a osudy obce (vyšla v roce 2000):

*NEPTEJTE SE, CO UDĚLALA VAŠE OBEC PRO VÁS,
ODPOVĚZTE SI, CO JSTE UDĚLALI PRO SVOU OBEC VY!*

Přeji Vám další úspěchy ve Vaší činné práci.“

Panu Sígľovi si za vás všechny dovolueme co nejsrdečněji poděkovat. Přejeme mu brzké uzdravení, hodně klidu, pohody a rodinného štěstí. Věříme, že nepřítel osudu překoná a my si brzy budeme opět moci přečíst nejen jeho článek, či možná i novou knížku. Pane Sígľe, myslíme na Vás a držíme Vám palce.

Paní Kušičková – Svobodová vzpomíná

Do Ledčic zavítala dcera bývalého řídícího učitele místní obecné školy Rudolfa Kušičky, Zdena (naroz. 1924). Přivezla s sebou několik dobových fotografií, z nichž tu nejzajímavější si dnes můžete prohlédnout i vy. Pochází z roku 1926 a zachycuje všechny tři děti pana řídícího – Miloslava, Zdenku a Jaromíra, jak poslouchají „třilampovou stanici Eta.“ Snímek byl pořízen v tehdejší školní bytě, který býval v prostorách dnešní mateřské školy. Podrobněji se s vyprávěním paní Kušičkové – Svobodové seznámíme v některém z pozdějších čísel Ledčických novinek.



Starý přítel k setkávání

Jedno dávné přísloví říká: „*Staré dřevo ke spálení, stará kniha ke čtení, staré víno k pití, starý přítel k setkávání*“. Těchto moudrých slov se drží všichni, kdo navštěvují ledčický senior klub, aby se po čase opět setkali a popovídali si. Aby si uvědomili, že nejsou sami, že mají své přátele, mnoho společných vzpomínek, ale i mnoho pěkných dnů a společných zážitků před sebou. Protože tak zvaný „třetí věk“ vůbec nemusí být nudný, nezajímavý či dokonce smutný. Důkazem toho jsou milá a přínosná seniorská odpoledne. Ta středeční, kdy se každý týden v hospodě na ledčické návsi scházejí heligonkáři a jejich příznivci, ale i ta občasná ve škole, kdy se povídá při kávě a nějaké té sladké dobrotě. Kdy se účastníci vždy dozví něco nového a kdy se pak nikomu jen tak nechce domů. K novým zážitkům určitě bude patřit nejen seznámení s internetem a jeho obrovskými možnostmi, ale také projekt „Bezpečné stáří“ zahrnující tzv. hlídané sousedství a tím i úbytek strachu a stressů u starších spoluobčanů. O setkání v příštím senior klubu bude informovat hlášení místního obecního úřadu. Zároveň zveme nejen seniory 9. října od 5 hodin na oblíbený zájezd do Polska.

Citovníky

„*Můžeš kreslit, můžeš psát, ale listy netrhat!*“ Kdo by neznal lehce výhrušný slogan, který si majitelé psali do svých památníků. Tyto knížečky jsou dnes už asi přežitek, i když bývávaly součástí snad každého dívčího „majetku“.



Vpisky většinou obsahovaly velikou vážnost a patos. Ale také upřímné vlastenectví, za které se současníci snad už stydí. Některé výtvořky se nesou v silném náboženském duchu: „*Modli se a pracuj*“. Kdo by neznal tyto veršíky:



„*Nezapomeň Věro (Ládo, Jano...) milá,
že ses v Čechách narodila.
Že jsou Čechy domov tvůj,
na to vždycky pamatuj.*“

nebo:

„*Byť před Tebou se rozvíjel
nejkrásnější květ ciziny,
přec Tobě budiž nejdražší
prostíček kvítek otčiny.*“



Protože památníčky, citovníky, srdečníky, či jak se těmto spiskům příbuzenského a kamarádkského „písemnictví“ a kresebnictví říkalo, jsou věci opravdu svéráznou, milou a pestrou, chceme uspořádat jejich minivýstavu. Prosíme všechny majitele o jejich laskavé zapůjčení. Slibujeme, že vše bude v pořádku vráceno.



Tipy na prázdniny

Protože začaly prázdniny, dovolte nám několik tipů na příjemně a netradičně strávené letní dny. Volno nemusíme trávit opékáním svého „já“ na sluníčku a cachťáním v bazénu za zdí svého pozemku, ale možná by bylo dobré vyrazit pro změnu za kulturou.

- Kopii dřevěné pohřební koruny Karla IV., korunovační meč, liturgické boty biskupa Menharta, plášť Rudolfa II., vázu s dvanácti růžemi ze zlata od Marie Anny Savojské, věžeňskou kobku Jana Nepomuckého, Zlatou bulu sicilskou, hrob čarodějky, pravěký sekeromlat a stovky dalších předmětů můžete spatřit na výstavě „Příběh Pražského hradu“ na Hradčanech. Nebojte se vzít s sebou i své děti. Pro ty je připraven speciální program s téměř detektivní náplní. Výstava je otevřena denně od 9 do 17 hodin.
- Když už budete v Praze, zajděte si na Václavské náměstí, které zdobí 26 velkorozměrových soch od umělců z celé Evropy. Jako jediný český zástupce tohoto festivalu s názvem Sculpture Grande vytvořil „sochu“ prostřeného stolu Milan Knížíak, ředitel Národní galerie. Jeho dílo váží deset tun a je symbolem rodiny, rozhovoru a pospolitosti. Všechny monumenty budou k vidění do konce letošního září.
- Kromě výše zmíněných „maxisoch“ se v ulicích Prahy „pasou“ přes dvě stovky pestrobarevných laminátových krav v životní velikosti. Tento výtvarný mezinárodní projekt byl nazván Cow Parade a probíhá na mnoha místech světa. „Sochy“ krav můžeme potkat v Bruselu, Chicagu i jinde. Rozmanitě pomalovaná zvířata budou Pražany i návštěvníky našeho hlavního města provázet do konce září. Některá dílka pak budou vydražena a výtěžek pak věnován na charitativní účely. Byl by hřích nevyužít toho, že do Prahy je z Ledčic co by kamenem dohodil a nezajet se na tuto ojedinělou výstavu podívat.
- Po 70 letech vyměnili pracovníci Národního muzea v Praze sloního „starce“ vážícího 700 kilogramů za o poznání vyšší a mladší preparovanou sloní dámu. Zajděte se na ni podívat, stojí za to!
- Monumentální skleněná archa z dílny bavorských sklářů „přišla“ pod šumavskou skálu poustevníka Vintíře na Dobrou Vodu u Hartmanic na Klatovsku. Loď váží tři tuny, je dlouhá pět metrů a je slepena ze 480 plátů nazelenalého skla. Spočívá na dřevěném podstavci v podobě rozevřené lidské dlaně a opravdu stojí za výlet. Je to zkrátka nádhera! Návrat do práce po dovolené nepovažujte za křivdu. Je to přece právě ona, která vám umožňuje prožít příjemné poznatky a chvíle na cestách. A že je u nás krásně!

Archeologický výzkum

Západočeská univerzita v Plzni, katedra archeologie, zastoupená PhDr. Martinem Gojdou Csc a jeho studenty, uskuteční na ledčickém katastru v polovině srpna archeologický výzkum odkryvem. Objekt výkopových prací byl určen prostřednictvím leteckého archeologického pozorování a fotografování. Pan doktor Gojda se svými spolupracovníky se ubytuje v naší škole a už dnes se těší na pobyt v Ledčicích. Jistě si vzpomínáte, že PhDr. Gojda o archeologii ve vztahu k naší obci napsal velice zajímavý článek a že některé jeho pracovní výsledky včetně fotografií byly součástí výstavy k 777. výročí Ledčic. Více se můžete dozvědět na internetových stránkách www.kar.zcu.cz

Ledčice známé – neznámé

Dnes začínáme dlouhodobou soutěž o minulosti i současnosti naší obce. Známe ji vůbec? Podívejte se na fotografii stavení, ve kterém od roku 1793 do roku 1842, kdy bylo prodáno v dražbě, bývala stará evangelická škola. Nová církevní škola byla otevřena 27.4.1884. Ta se udržela do roku 1920, kdy byla definitivně zrušena.

Úkol:

1. Jak se říká uličce v Ledčicích, ve které stávala původní škola?



2. Kde můžete spatřit tuto pamětní desku a co je na ní napsáno?



Své odpovědi můžete odevzdat na OÚ. Sladká odměna vás nemine.



Pohled do historie

Galerie v peněžence

Významným lidem se obvykle stavějí pomníky. My se dnes podíváme do vlastních peněženek, protože ty nejvýznamnější osobnosti naší národní historie dostali pomník věru výjimečný. Jejich portréty zdobí české bankovky. Může nás jen těšit, že denně držíme v rukách výtvarná díla, která jsou považována za nejkrásnější „papírové“ peníze na světě. Jejich autorem je přední český grafik Oldřich Kulháněk a my se tak s částí jeho díla vlastně setkáváme, kdykoliv otevřeme peněženku.

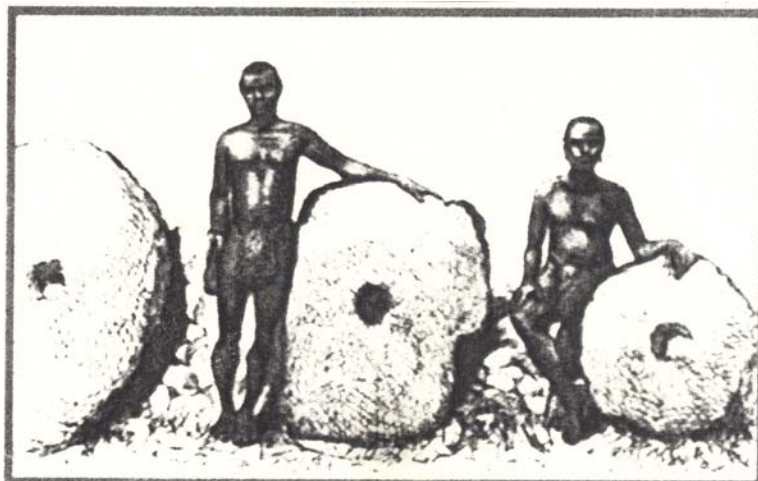


Zkuste si dnes prohlédnout tyto malé „grafické listy“ pečlivěji, než když jimi v obchodě platíte svůj obvyklý rodinný nákup. Pouze na třech bankovkách jsou zobrazeny ženy. Na růžové padesátikoruně je fiktivní portrét svaté Anežky České. Přesto by měl být poměrně výstižný, neboť Mistr Kulháněk základní skicy mnohokrát prodiskutoval s antropologem, profesorem Vlčkem. Líc žluté pětistovky zdobí spisovatelka Božena

Němcová, rub pak oduševnělá dívčí tvář s bodláky a trním kolem hlavy, jen někde na pravém uchu má pár něžných květů růží a lilií. Na dvoutisícovce je operní pěvkyně světového významu, Ema Destinnová. Na zbylých čtyřech bankovkách pak už dominují muži. Tradičně zelenou stokorunu zdobí český král a císař, lidmi milovaný „otec vlasti“, mnohonásobný zakladatel – Karel IV. Na rubu žlutohnědé dvousetkoruny s Janem Amosem Komenským, učitelem národů, jsou dvě dotýkající se ruce. Podobně jako na stropě v Sixtinské kapli v Michelangelově fresce „Zrození Adama.“ Zbývá ještě fialová tisícikoruna s portrétem historika Františka Palackého a modrá bankovka pětitisícová, ze které shlíží první československý prezident, Tomáš Garrigue Masaryk. Co bankovka, to výrazná historická osobnost. Co osobnost, to významná etapa naší národní minulosti. Do této „galerie v peněžence“ ještě donedávna patřila dvacetikorunová bankovka s portrétem krále Přemysla Otakara I., jehož osobnost má vztah i k historii Ledčic (r. 1226 vydal listinu, ve které je poprvé zmíněno jméno naší obce). Dvacetikoruna však byla již stažena z oběhu.

Možná, že vás bude zajímat, jak vlastně peníze vznikly. Už lidé v pravěku totiž zjistili, že nemusí vyrábět všechno, co potřebují k životu. A tak vznikl výměnný ochod. Jako „platidlo“ se hodily nádoby, zbraně, kožešiny, později látky, ještě později kusy bronzu či stříbra (tém se říkalo hřivny)... Úplně první „peníze“ prý použili v Mezopotámii zhruba před 4500 lety. Byly to kousky stříbra. V Egyptě zase kdysi používali mušličky kauri, v Číně se platilo čajem,

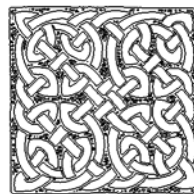
v Tichomoří peříčky nebo velkými kamennými disky z nichž největší měl v průměru 4 metry! Ještě že před 2 700 lety v Lýdii (dnešním Turecku) vymysleli první zlaté a stříbrné mince, jinak bychom si snad střádali do prasátka dodnes peříčka. Víte, že prasátko jako pokladničku lidé používají od 14. století? Ale pojďme dál. Bankovky vynalezli Číňané už v 11. století. Papírové peníze byly sice skladnější a mnohem



lehčí než mince, ale nepředstavujte si je v dnešní velikosti. Ta úplně první měla asi 23 x 33 centimetrů! Po cestě z Číny do Čech tenhle vynález zabloudil. První papírové peníze u nás se totiž začaly používat až od roku 1762. Tehdy jich Wiener – Stadt – Banc k 1. červenci 1762 vydala za dvanáct miliónů zlatých. Tehdejší měna totiž ještě nebyla koruna, ale zlatý. Papírové peníze se u nás objevují také z dob okupace Prahy francouzskou armádou (1741 – 1742) s označením Hundert Frank. Bankovky jsou vlastně vývojovou formou dlužního úpisu či směnky, v níž se vydavatel zavázal, že po předložení příslušného „lejstra“ vyplatí uvedenou hodnotu ve zlatě či ve zboží. Z uvedeného je zřejmé, že i historie peněz, jako ostatně historie vůbec, je velmi zajímavá a spletitá. Dnes už si nikdo nedovede představit, že by si před návštěvou supermarketu nacpal kapsy mušličkami, korálky či peřím, tedy věcmi, které sloužily jako platební prostředek. Vývoj pokračuje a my už nepotřebujeme k zaplacení nákupu ani bankovky nebo mince. Dnes můžeme vše od špendlíku po lokomotivu platit kartami, které peníze nepřipomínají ani vzdáleně. Záleží jen na tom, kolik peněz jeden každý z nás má na svém bankovním účtu. Ale to už je jiná „písnička.“

Závěrem dnešního povídání o penězích by neškodilo, podívat se na EURO. Bankovky, jejichž autorem je rakouský výtvarník Robert Kalina, zobrazují sedm stavebních stylů sedmi historických epoch od antiky po současnost. Výjevy na bankovkách představují jednotlivé architektonické prvky – okna a brány na lících stranách a mosty na rubech, což mají být jakési metafory evropské spolupráce. Tyto peníze, na rozdíl od mincí, nenesou národní motivy členských států EU.





Ke kořenům

Stále víc lidí hledá kořeny svého rodu. Do jakého kolena bychom uměli vyjmenovat své předky? Zmíníme rodiče, prarodiče, snad i praprarodiče. A tam většinou naše povědomí o předcích končí. Přitom mnozí z nás touží znát svůj rodokmen. Znat ho, není jen otázka zvědavosti, dobrodružství nebo módy. Je to užitečná věc z mnoha hledisek, z nichž to nejvýznamnější se asi bude týkat genetiky. V dávnějších dobách se zpracovávaly rodokmeny především v mužské linii. Tato posloupnost totiž měla vyšší váhu. V rámci nás, obyčejných smrtelníků, je pravděpodobně hranicí třicetiletá válka. Teprve v šedesátých letech 17. století totiž u nás byly zavedeny povinné matriky, i když nejstarší matriky pocházejí z první poloviny 16. století, ale ty zmiňují pouze protestantské obyvatelstvo. Pokud se jedná o „modrou krev“, může být rodokmen zpracován i hlouběji do minulosti, protože v tomto případě existují jiné typy pramenů. Ke genealogii se někdy v Ledčických novinkách vrátíme, neboť jde o velmi zajímavé a jistě i objevné téma. Dnes se zastavíme u výsledku pátrání po svých předcích, které nám do našeho čtvrtletníku zapůjčil pan Jan Suk z Kralup nad Vltavou. Možná, že vás jeho práce bude inspirovat k vlastní aktivitě. Pan Suk píše:



„První záznam o mém rodu pochází z roku 1695. V tomto roce si Václav Suk bere za ženu Verunu, dceru Václava Sádika, chalupníka z Ledčic. V roce 1702 se ujímá zdejšího pustého statku v ceně 270 kop míšenských. Do léta 1714 se mu podařilo z dluhu splatit 36 kop míšenských, další léta pak až do roku 1741 splácel po dvou až čtyřech kopách míšenských. Pouze roku 1717 a 1726 směl se splácením dluhu, vzhledem krupobití a neúrodě, posečkat. Václav Suk se svou ženou hospodařil na tomto gruntě plných čtyřicet let. Na statku mu vypomáhala rodina podruha Tomáše Kácela. Od r. 1696 do r. 1721 se Václavu a Veruně narodilo devět dětí: Dorota (1696), Kateřina (1700), Anna (1702), Ludmila (1705), Václav (1706), další Ludmila (1709) – ta první pravděpodobně zemřela jako dítě, Jan (1711), Rozina (1715) a Matěj (1721). V roce 1742 Václav Suk pro sešlost stářím dobrovolně a nenuceně předal grunt nejmladšímu synu, Matějovi. Pro sebe a svou manželku si vymínil byt, komoru, obilí a také krávu. Dožil se na tehdejší dobu vysokého věku sedmdesáti let. Zemřel v roce 1746 a pochován byl při chrámu ledčickém. Jeho žena Veruna jej přežila nejméně o 11 let, neboť ještě v roce 1757 jí byl vyplácen tzv. vejrunk. O osudech jejich dětí není mnoho známo. V roce 1726 jsou při statku uváděni Václav (18 let), Ludmila (16), Jan (14), Rozina (10) a Matěj (7). Starší dcery Dorota, Kateřina a Anna jsou v té době již tzv. odbyty. Od roku 1742 má tehdy jednadvacetiletý nový hospodář Matěj za povinnost postarat se o svého na rozumu nedostatečného bratra Václava, stejně jako o svou sestru Rozinu, vdovu po Tomáši Hájkově, kteří si při ledčickém gruntě na své náklady vystavěli chaloupku. Později (r. 1762) se Matěj musel ještě vyrovnat se třemi syny Tomáše Hájka – Jiřím, Pavlem a Tomášem. Takže to opravdu neměl lehké.

Hospodařil až do roku 1770, kdy zemřel. Po něm grunt převzala jeho vdova Kateřina. Když v roce 1779 zemřela i ona, bylo hospodářství z moci úřední předáno Jiřímu Novákovi, manželu prostřední Matějovy dcery, neboť jeho nejmladší syn, jmenovec Matěj, nebyl k hospodaření schopný a druhý syn Jan po smrti matky během necelého roku stačil nadělat dluh 837 kop na obilí a penězích.

Nový hospodář Jiří Novák se po převzetí statku musel vyrovnat s dětmi po Matějovi a Kateřině – Janem, Magdalénou, Matějem a Alžbětou. Svůj díl tu měli i Rozína Hájková a Václav Suk se ženou Mariánou a dětmi Václavem a Kateřinou. Jiří Novák roku 1825 nakonec grunt, který počínaje rokem 1771 nese v Ledčicích číslo popisné 1, prodal za 4 tisíce zlatých Václavu Ciprovi z Cebuze.“



Ze řádků, které pan Jan Suk z Kralup nad Vltavou vyčetl v letitých záznamech, vyplývá, že jeho předkové nežili lehký život. Přitom ale byli obdařeni schopností prožít jej přirozeně, v souladu se svým svědomím, v souladu se vším živým i neživým, podle nepsaných zákonů vzájemné lásky, úcty a harmonie. Z jejich malých i velkých rozhodnutí a činů jsou cítit krásné rodinné vztahy. Jsou to obyčejné lidské osudy prostých lidí. Osudy pravdivé tak, jako byl pravdivý, opravdový a důstojný celý jejich život. Zadívejte se do tváří těchto lidí a alespoň malinko a na chvilku buďte s nimi. Možná, že se leccos dozvíte i o sobě: Co je opravdu důležité? Co jsem ochoten a schopen ze sebe dát? Chci život prožít a něco po sobě zanechat, nebo jen přežít? Možná, že si uvědomíme, že život je dar a že jsme tu každý jen na návštěvě...



Aktualitky

- Webové stránky Ledčic jsou stále ve stádiu zrodu. Přesto se můžete dozvědět mnohé. Není nic snazšího než sednout k počítači třeba ve škole, vyťukat www.ledcice.cz a už se vám představí informace o práci OÚ, knihovny, najdete tu všechna dosud vydaná čísla Ledčických novinek, zalistujete v obecní kronice... Stačí kliknout na příslušné „rubriky“ a seznámíte se s aktuálními sděleními OÚ, historií obce, chystanými akcemi i jiné užitečnosti. Ještě je zapotřebí vylepšit vzhled stránek, jejich barevnost a přehlednost, doplnit některé informace, vyobrazení, fotokroniku...
- Do naší obce v úterý 29.6.2004 zavítala hodnotící komise soutěže Vesnice roku 2004. Loni Ledčice získaly ocenění za komplexní rozvoj. Věříme, že letos budeme ještě úspěšnější.
- Ono se říká: „Co Čech, to muzikant“, ale nabízí se variace na toto ustálené rčení: „Co ledčické dítě, to umělec.“ Naši žáci i v letošním školním roce získali několik ocenění za svou výtvarnou tvorbu. Naposledy se tak stalo tento týden, kdy Martin Goldammer zvítězil v krajském kole malířské soutěže „Hasiči očima dětí“ a získal nejen diplom, ale i věcnou cenu – rádio. To mu bylo slavnostně předáno ředitelkou školy Věrou Šimonovou poslední školní den stejně jako ocenění pro Máťu Huškovou, která ve své kategorii zvítězila v kole okresním. Blahopřejeme a děkujeme dětem za vzornou reprezentaci naší obce.
- Koncem srpna se v Ledčicích uskuteční, kromě jiného, velké koloběžkové závody „Trhni si nohou,“ jejichž generálku jsme mohli vidět při dětském odpoledni. Proběhnou i další sportovní hry a soutěže. Děti se také dočkají odloženého „Kola štěstí.“ Mají se tedy opět na co těšit.



V ledčickém pánském sedmiboji, při kterém reprezentanti silnějšího pohlaví soutěžili na příklad v jízdě zručnosti s kolečkem, v přechodu štaflí s pánvičkou a syrovým vejcem, v praní a věšení prádla, v tanci s vlnadně oblečeným koštětem, v hodu pneumatikou, v prolití piva hrdlem a jiném, zvítězil Radek Fafejta. Na druhém místě se umístil Luboš Král, na třetím

místě Michal Drábek, na čtvrtém místě skončili všichni ostatní soutěžící. Výkonnost našich „hochů“ byla vynikající, i když více než o sport šlo spíše o zábavu soutěžících samých, ale také o zdravé a upřímné fandovství všech přihlížejících. Díky za smysl pro humor, výdrž a odvahu, pánové.





- Krátce ke kanalizaci. Jak jste mohli slyšet na posledním veřejném zasedání obecního zastupitelstva, v současné době je podána žádost o dotaci na Státním fondu životního prostředí, doporučená Radou fondu k podpisu ministrem pro životní prostředí. V případě, že tato možnost neuspěje, obec se bude ucházet o dotaci z Fondu EU. Vzhledem k tomu, že byla tak markantně navýšena daň z přidané hodnoty, prodraží se původně plánovaná kanalizace Ledčic o více než 4,5 milionu!
- Od 1. května se naše republika stala součástí Evropské unie. Už první hodiny v EU ukázaly, že v životě lidí se toho moc nezměnilo a v blízké době asi nezmění. Někde lidé slavili, jinde nadávali. Zkrátka klasika. Věcí k obveselení může být snad následující poznámka: Desatero božích přikázání má 279 slov. Prohlášení nezávislosti třinácti severoamerických států z roku 1776 má 300 slov. Nařízení Evropské unie o dovozu karamelových bonbonů má 25 911 slov! No comment. Už jsme také volili Do Evropského parlamentu. V Ledčicích byly výsledky voleb následující :

Počet voličů celkem	451
Počet odevzdaných úředních obálek	130
Počet odevzdaných platných hlasů	129
Účast voličů vyjádřena v procentech	28,82 %

Podle počtu hlasů se umístili jednotlivé strany v tomto pořadí:

1. ODS	33 hlasy
2. KSČM	29 hlasů
3. SNK sdružení nezávislých a Evropští demokraté	19 hlasů
4. ČSSD	14 hlasů
5. Nezávislí	13 hlasů
6. Strana zelených	5 hlasů
7. Pravý blok	4 hlasy

- O prázdninách se děti více pohybují venku, úměrně pěknému počasí se ale zesiluje i provoz na silnicích. Myslete proto na fakt, že děti si mnohdy v zápalu hry nevšimnou blízcího se vozidla a lehce se proto mohou stát oběťmi dopravní nehody. Každým rokem v prázdninovém období vzniká a narůstá nebezpečí úrazů a zbytečně umírá mnoho dětí. Jezděte opatrně a máte-li v dohledu děti, raději zpomalte. Nebud'te případnou příčinou zranění nebo dokonce smrti dítěte!
- V Ledčicích budou osazeny nové dopravní značky. V jednání je též možné svislé značení na silnicích a nejnutnější opravy povrchu vozovky procházející obcí.
- Děkujeme touto cestou
 - o *panu Postráneckému za vytloukací pult na vejce do školní jídelny*
 - o *paní Evě Veverkové za napečení kremrolí pro všechny účastníky Noci s Andersenem*
 - o *paní Jiřině Salačové za jednohubky a pečivo pro účastníky Noci s Andersenem*
 - o *panu Miroslavu Síglovi za finanční příspěvek do LN formou poštovních známek*
 - o *firmě UNILEVER Nelahozaves za sponzorský dar na dětský den*
 - o *panu Klementovi za limonády na dětské odpoledne*
 - o *paní Zdeně Svobodové – Kušičkové za zapůjčení rodinných fotografií do kroniky OÚ*
 - o *Pěťovi Dvořákovi, žákovi 1. třídy místní školy, za zcela spontánní finanční dar na opravu fresek v místním kostele. Nejde o výši daru, ale o upřímnost a rychlost – kdo rychle dává, dvakrát dává*
 - o *panu Jiřímu Královi mladšímu za opravu kuchyňského robota*
 - o *manželům Vobořilovým za hračky do MŠ*
 - o *panu Vrbovi za dřevěné hračky do školky*
 - o *paní J. Šebestové za panenku do školky*
 - o *paní Holé za časopisy*
 - o *paní Polmové za pletené oblečky pro panenky*
 - o *panu Vladimíru Sirovému za hračky do MŠ*
 - o *paní Nešporové a panu Vobořilovi za zeleninu do školní jídelny*
 - o *paní Marii Sirové za knihy do ledčické knihovny*
 - o *paní Veronice Šourkové a paní Monice Knorové za papíry do MŠ a ZŠ*
 - o *panu Tomáši Petržilkovi za balíky kvalitního papíru na kreslení a do kopírky ZŠ*
 - o *panu Jiřímu Petrášovi za šicí potřeby, knihy a další drobnosti*
 - o *paní Hance Rousové, Lence Petržilkové, Evě Veverkové a panu Tomáši Petržilkovi za pomoc při organizaci Noci s Andersenem*
 - o *panu Václavu Vovsovi a firmě MEVA za dopravu dětí na školní výlet*
 - o *spolku ŘIP za finanční dar (3 tisíce Kč) na nákup učebnic Angličtiny*
 - o *spolku ŘIP za finanční dar (1 tisíc Kč) na dětské odpoledne*
 - o *paní Evě Chmelové za soustavné a neutuchající sponzorství všech akcí pro děti*
 - o *panu Josefu Milerovi za opravu povrchu hřiště*
 - o *Luboši Královi a Michalu Drábkovi za přípravu soutěží pro děti*
 - o *členům spolku ŘIP za pomoc při organizování dětského dopoledne*
 - o *panu Liboru Hofmanovi za zajištění záchranné hasičské plošiny na dětské odpoledne*
 - o *panu Radku Budkovi za zajištění sanity záchranné služby na dětské odpoledne*
 - o *panu Antonínu Salačovi a SALBENDU za hudební vystoupení 19.6.*
 - o *paní Haně Fišerové za drobné dárky do ZŠ*
 - o *všem, kdo se zúčastňují brigád na úpravě vznikajícího hřiště Na skalce*
 - o *panu Vernerovi za odplevelení plochy na hřišti Na Skalce*
 - o *panu Milanu Černému a panu Biňovcovi za zapravení hnojiva na hřišti Na skalce*
 - o *SAKRETU CZ za materiál na opravu půdních prostor OÚ*
 - o *Pískovně Ledčice za stálé dodávky písku a štěrku*
 - o *paní Doškové za gramofonové desky do muzea*

Životní jubilea

Životní jubilea oslaví, nebo už oslavili, někteří naši spoluobčané. Přejeme jim za nás všechny hodně zdraví, pohody, klidu a rodinného štěstí.

červen: 50 let Rubín Vladislav čp. 163
Michovský Ladislav čp. 113
Sisáková Milena čp. 66
65 let Králová Věra čp. 189
82 let Lipšová Marta čp. 164

červenec: 50 let Postránecký Vlastimil čp. 137
55 let Černý Miloslav čp. 222
Rousová Hana čp. 208
60 let Uríková Jiřina čp. 84
70 let Tichá Anna čp. 171
86 let Král Josef čp. 224

srpen: 55 let Sypecká Alena čp. 128
60 let Michl Jaroslav čp. 46
Křténová Marie čp. 95
75 let Procházková Bohumila čp. 158
80 let Miler Josef čp. 202
89 let Plicková Růžena čp. 135



Minigalerie

VÝTVARNÉHO ÚKOLU Z DĚTSKÉHO ODPOLEDNE 19.6.2004
o NAKRESLI LIDSKOU KOSTRU –

